Ч. 100. Пятниця 19 (6) мая 1905. Рік XV.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З соймів краєвих. — З Угорщини. — Справа марокканьска. — Нові запутанини на Балкані. — Події в Росиї і російско-японьска війна.

Вчера відкрито засїданя буковиньского сойму. Посли Ончул і товариші поставили внесенє в справі краєвого обезпеченя худоби і обезпеченя від огня, а пос. Штравхер в справі помноженя посад судових і утвореня суду апеляцийного в Чернівцях. По залагодженю всїляких формальностий засїданє закрито.

Нїмецкі посли ческого сойму відбули вчера строго довірочну нараду, котра розпочала ся о 9 годинї вечером, а потягнула ся до пів до 1 год. в ночи. Ухвалено 27 голосами против 19 вилучити з обструкциї предложенє о кредитї запомоговім, буджет і кілька дрібнїйших справ економічних.

„Wiener Allg. Zeitung“ довідує ся з Будапешту, що найдальше під конець сего місяця або в перших днях червня буде іменоване мінїстерство з посеред сполученої опозициї, а то длятого, щоби можна визначити потрібну суму на спільні видатки на слїдуючий рік. Коалїцийне мінїстерство одержить право переведеня т. зв. права шкільного і реформи виборчої. Справа команди у войску буде відложена на другий плян. Чи також і справа митової окремішности Угорщини буде признана в теориї і засадї, того ще не знати доси. В доповненю сеї вісти доносять нинї з Будапешту: Вчера вечером приїхав тут з Відня спільний мінїстер скарбу бар. Бурян. Перед представителями праси заявив мінїстер, що не може дати нїяких точнїйших пояснень о своїй місиї і може лиш то сказати, що прибув з припорученя Цїсаря, щоби вести переговори з коалїциєю; не буде длятого переговорювати анї з мінїстром Тісою, анї з лїберальною партиєю, лиш виключно з коалїциєю. Переговори розпічнуть ся нинї.

З Будапешту доносять, що екзекутивний комітет сполученої опозициї відбув оногди засїданє, на котрім раджено над проґрамою праць палати послів. Постановлено зложити передовсїм заяву, що розвязанє парляменту в станї *ex lex* противить ся конституциї; відтак має бути предложене внесенє, щоби кабінет ґр. Тіши поставити в стан обжалованя, не лиш за розвязанє сойму в станї *ex lex*, але також за нарушенє артикулу XXX. закона з 1869 р. через заведенє переговорів в справі угод торговельних, позаяк Угорщина мимо виповідженя угод торговельних не має нової тарифи митової, на основі котрої могла би вести переговори в справі угод торговельних з державами заграничними.

З Феса доносять до Köln. Ztg., що султан приняв дуже торжественно нїмецкого посла ґр. Таттенбаха, котрий вручив єму високий ордер нїмецкий. Султан відкинув всї жаданя француcкі яко противні межинародним договорам, лиш в цїли оборони границь буде утворена мілїция в силї 200 тисячів мужа під проводом француских інструкторів.

Відносини на балканьскім півострові зачинають так путати ся, що просто прибирають вже грізний характер. Туреччина розпадає ся щораз більше і річ певна, що вже недалекий час, коли она таки зовсїм розлетить ся. Найбільша однак обава в тім, що єї упадок потрясе глубоко цїлою Европою, а передовсїм тими державами, що в найблизшім єї сусїдстві. До неполагодженої справи македоньскої а з нею і болгарскої, до справи кретийскої, а з нею і грецкої приходить тепер ще й справа румуньска та сербска. Як звістно, жиє в Македониї богато Румунів, званих там Куцоволохами, о котрих упоминає ся Румунія. Доси якось справа тих Куцоволохів не робила нїяких трудностий, але тепер, як доносять берлиньскі ґазети, спір межи Туреччиною а Румуниєю прибрав досить грізну форму а то длятого, що валї з Янїни виступає ворожо против Румунів. Лиш завдяки миролюбивости короля Кароля спір той — як доказують берлиньскі ґазети — буде мирно залагоджений. Публичне мнїнє в Румунії в виду переваги

---

3)

Щастє Баркера.

(З анґлїйского — Брет Гарта).

(Дальше).

— Тепер слухайте мене терпеливо і не перебивайте. Так — не заблизько; що я говорю, можете дуже добре розуміти і звідтам, де ви є. Так, добре.

Баркер поставив крісло знов на місце, бо хотїв перенести ся близше Кітті, і сїв.

Панна відвернула очи і глядїла просто себе.

— Отже — аби ви знали—я вірю у всьо, що ви кажете; може би я не повинна вірити, або бодай не повинна перед вами признавати ся, але я все таки то зроблю. І саме тому видає ся менї цїла ваша робота цїлком недоладною. Коли ви дїйсно маєте для мене такі чувства, о яких говорите, то повинні би з тих самих причин що й до тепер і дальше мовчати. За цїлий час нїхто не знав, що ви мене любите; і вас і ваших спільників уважано за трех зарозумілих людий з образованем, котрі окремо від других працювали на якійсь бідній парцели в Гольч і деколи заходили сюди до гостинниці яко гості. Противно мене знав кождий як дочку заможного властителя готелю, котра деколи услугувала при столї і більше нїчого. Тоді були ми обоє бодай досить рівні і стояли на тім самім степени. А тепер, коли ви нараз стали богачем і очивидно стоїте висше, прибігаєте сюди до мене і жадаєте, аби я вам задля того віддала мою руку.

— Але панно Кітті — скрикнув Баркер напрасно — чейже не вірите, аби я то так гадав?

Але єго впевненє приглушив голос фортепяна, коли панна Кітті перебігла по клявішах пальцями. Він знов поник на кріслї, а она говорила дальше з дивним усьміхом:

— Очивидно, що ви так не гадали, але цїлий сьвіт так собі погадає, а ви чейже не можете ходити по цїлім Бумвіль і кождому поясняти цїлу справу так красно, як менї. Всї скажуть, що я беру вас задля ваших гроший, що мій отець довів до того подружа і що вас шкода для мене. І не знаю, чи люди не говорили би справедливо. Нї, прошу сїдайте, інакше мушу знов зачати грати.

Баркер старав ся спокійно сидїти, а Кітті говорила дальше:

— Я добре знаю, що в тій хвили для вас приємна та гадка, що ви жертвували менї своє серце, коли я була ще хорошою кельнеркою. Але як раз то хотїлиб ви найрадше забути, колиб я стала вашою жінкою. А я противно, саме наймилїйше згадувала би той час, коли ви приходили сюди, о скілько на то позваляли ваші средства, а часом також коли й того не було — лише аби мене побачити; той час, коли ми вишукували то се то те, аби поговорити з собою кілька слів, як я роздавала тарелї. Такі річи бере дївчина о много поважнїйше, як вам мужчинам здасть ся, але — Кітті хвильку завагувала ся — я знаю, ви не радо о тім згадували би. Отже буде о много лїпше — сказала з поважною усьміпікою, стискаючи сильно свої руки за плечима — коли ви зараз тепер зачнете забувати. Будьте розумні і послухайте моєї ради. В Сан Франціско найдете в товариских кругах, до яких тепер належите, вскорі инші знакомости. Хто так молодий і богатий як ви, а при тім має щире, вірне серце — єї голос трохи тремтїв, а рівночасно на єї устах появив ся в дивний спосіб усьміх — той може майже певно числити на то, що осягне любов дївчини, рівної собі в суспільности — як то сьвіт називає. Противно менї закидувано би все користолюбство.

— Може й правду кажете — відповів Баркер просто.

Кітті отворила широко очи і поглянула скоро на него, як він стояв тепер перед нею блїдий і змінений.

— Може бути, що то правда—повторив— бо ви говорите так самісенько, як мої спільники нинї рано, котрим я цїлком щиро предкладав, аби подїлили ся моїм богатством, так само як жертвував тепер руку і серце. То мусить мати якусь глубшу причину. Може на тих грошах лежить проклін, що они мусять викликувати гордість і самолюбство, але я нїчо з того не відчув і нїчого тому не винен.

Кітті здвигнула плечима і поглянула нетерпеливо до вікна. Коли знов обернула ся,

румуньскої армії над турецкою, яка стоїть в Европі, було би готове розпочати війну.

Небезпечне стаєсь також і становище Сербії, де поправді верховодить всемогучий нині президент кабінету Пашич, а не король Петро, з котрого він зробив лиш короновану фіґуру. Сербія затягнула недавно тому велику позичку за границею, з котрої одна часть буде ужита на закупно пушок, а друга на будову нової, великої зелізниці, котра буде творити важну лінію стратеґічну. Так отже вже в найкоротшім часі будуть узброєні від голови до ніг всї балканьскі народи, а кровавий танець буде міг розпочати ся. Що Туреччина стратила свою жизненну силу, на то хиба найлїпший доказ, що Австро-Угорщина і Італія ділять та розділюють Албанію після своєї волї так, як колиб сей край до них належав. Як звістно на жадане Італії Австро-Угорщина згодила ся на то, щоби давні албаньскі округи прилучені до Македонії були назад прилучені до Албанії.

Російскі ґазети доносять знову о поважних рухах між селяньством в Росиї. До бесарабскої ґубернії вислано кілька шкадрон кавалерії. В полтавскій ґубернії підпалили селяни двір ґр. Бобрінского, а сьвященика, котрий хотїв їх здержати від того, вкинули в огонь. Ґубернатори в Полтаві, Харкові і Кишеневі позволили фабрикантам утворити фабричну мілїцию в цїли охорони фабрик від збунтованих селян.

Російске правительство признає постепенно значні пільги Полякам. Так доносить петербурґска аґентия телеґрафічна, що небавком появить ся указ царский позваляючий Полякам брати в посесию землї без ніяких обмежень. Полякам признає ся право купувати ґрунти для заокругленя своїх посїлостий а також ґрунти на цїли промислові у висоті 60 десятин. Шляхтї буде вернене право виборче, в школах народних і середних буде заведена наука польскої і литовскої мови і т. д. Лиш служба державна буде для Поляків обмежена, хоч не так як доси.

До „Daily Telegraph" доносять з Токіо, що в північній Кореї настав тепер дуже оживлений рух. Звиш 4000 Росиян переступило ріку Тумен, а їх передна сторожа знаходить ся вже в Кінчу. Торпедовцї владивостоцкої ескадри виділи в ріжних сторонах побережа. Росияни в виду вимаршу Японцїв вислали поміч до заливу Посієра. — Впрочім нема з поля війни ніяких важнїйших вістий.

Новинки.

Львів, дня 18-го мая 1905.

— Ц. к. краєва Рада шкільна зорґанїзувала 1-клясову школу в Гутї старій, в бучацкім окрузї і перетворила: 4-кл. мішану школу в Хирові на 4-кл. мужеску школу; 2-кл. в Лисци місті, в богородчаньскім окрузї на 4-кл., а 1-кл. школи в Черемхові, коломийского округа, і в Будилові, бережаньского округа, на 2-клясові.

— Сніг упав перед кількома днями в околици Живця, з західній Галичинї.

— Нові податки в Росиї. З Петербурга доносять, що оповіщений сими днями указ о нових податках накладає між иншим великі податки на артикули, які служать до щоденного ужитку. Найзамітнїйший є податок від сїрників. На т. зв. шведскі краєві сїрники наложено податок $^1/_2$ копійки від коробки, на заграничні 1 коп., на всї инші краєві сїрники 1 коп., на заграничні 2 коп. від коробки.

— Убийство задля дївчини. В селї Піскак коло Щирця о руку 16-лїтної дївчини Марії Биленч старало ся двох парубків: Гринько Ярчук і Петро Ільків. Щасливійшим з них був Ільків, котрого мати дївчини і сусїди присудили Марії за чоловіка, головно за намовою Гринька Микитки. Наслїдком того Ярчук загорів ненавистию до Микитки і постановив на нїм пімстити ся. Нагоду до того пошукав собі в марті с. р. підчас весїля Биленчівної з Ільком. Ярчук гуляв на тім весїлю без памяти і шукав зачіпки з Микиткою, а що той его уникав, то вечером загнав ся за служницею Микитки аж на его подвірє. Тут Микитка станув в обороні дївчини, причім прийшло до сварки а відтак до бійки. На оборону Ярчука кинули ся два брати, Гринько і Іван Камецкий. Перший з них мав за холявою ніж і підчас бійки пробив ним Микитку так тяжко, що той перенесений до хати, сконав. На основі тих фактів прокураторія обжалувала Гринька Камецкого о злочин скритоубийства, а Гринька Ярчука о спiввину, і сими днями відбула ся против них перед трибуналом судиїв присяжних розправа. Узглядняючи деякі злагіднюючі обставини, трибунал на основі вердикту присяжних судиїв засудив Гринька Камецкого на три роки тяжкої вязниці, а Ярчука увільнив від вини і кари.

— Не має щастя Іван Карчиньский, звістний львівскій поліції злодій. Маючи заборонений побут у Львові, Карчиньский вернув перед трема днями, але ледве розпочав своє ремесло, вже опинив ся в руках поліції. Вчера, користаючи з неприсутности Катерини Буца, увійшов до її мешканя і украв з куфра банкнот на 10 корон і кілька инших річий, однако в хвили, коли вже був на порозї, виходячи з мешканя, зловлено его і при ревізії найдено крадені річи, хоч десять корон добре сховав, бо в устах. В поліції показало ся, що Карчиньский за три дни свого побуту у Львові допустив ся вже кількох крадежий.

— Виворожила собі. Ново-йорска поліция вичитала в однїй часописи оголошене, що в Новім Йорку при однїй улици жиє жінка, Міна Бравн, котра з карт ворожить будучність. Тайний агент поліційний зайшов під вказану адресу і попросив ворожбитку, щоби сказала, яка его будучність. „Покрий мою долоню сріблом, а я тобі скажу твою будучу судьбу!" сказала ворожка не причуваючи нічого злого. Тайний агент витягнув пів долара і подав їй. Ворожка взяла гроші і розложивши карти, сказала: „Незадовго відбудеш морску подорож, а на кораблі пізнаєш чорно убрану жінку, котра стане для тебе твоїм щастєм, і котрій ти допоможеш відобрати величезний спадок!" „То дуже гарно складає ся" — сказав агент — „а тепер ти пійдеш зі мною, бо ти не добра ворожка; ти не пізнала, що я тайний поліційний агент і що тебе заарештую". Наполохану ворожку замкнено арешту.

— Европейскі цивілїзатори. В часї процесу, який відбуває ся в Перуджії против італїйньского поручника Модуньо за убийство жінки, вийшли на сьвітло денне нині проступки і злочини того офіцара, яких він допустив ся 1900 р.

Баркера вже не було. Комната, в котрій він перед хвилею зрадив ся з своєю любовію, видалась їй пустою і вимершою без него. З вікна могла она ще бачити, як его голова в соломянім капелюсї щезла за углом дому. Гнївно укусила ся в уста, зірвала хустину із зівялої китиці, яку стерегла доси як скарб і кинула єї в огонь. Відтак приложила хустину до очий, упала на крісло, з котрого Баркер перед хвилею встав, і сховала лице в руках.

Щирі і прості натури можуть часто, не причуваючи того, допустити ся жорстокости, бо не розуміють більше зложених річий. Так був Баркер цїлком пересьвідчений, що Кітті відповіла на его щирість так само щиро. Лише то его богатство було тому винно, що его відносини до сьвіта так нараз цїлком змінили ся. Він любив Кітті ще так само дуже і цїлком не вірив, щоби она зробила єму кривду. Тут мусїла бути ще одна загадка, яку він аж тоді зрозуміє, коли буде мати гроші; его спільники і люба дївчина були о много розумнїйші як він — они знали тайну силу, яка лежить в богатстві. Може бути, що пізнїйше буде він встидати ся своєї великодушности — не в той спосіб, як тамті гадали, лише длятого, що він так уперто намагав ся привести їх до фальшивого положеня. На всякий спосіб хотїв він сейчас прийти в посїдане богатства і взяти на себе весь досьвід і відвічальність, яка з тим була получена. Єму зробило ся горячо на думку, що він хотїв невинну дївчину перекупити грішми і его то ще болїло, що в очах Кітті не видко було нїякої ніжности, яка була би єму осолодила гірч відмовної відповіди. Страшні акції постановив продати сейчас і тому пійшов просто до директора банку.

Директор банку, розумний, милий чоловік, котрий знав Баркера, приймив его яко заступника бідної, але „високоповажаної" спілки в Гольч з великою вічливостию і уважно вислухав короткої історії, яку єму Баркер розповів несьмілим голосом.

— Коли кажете „перша" емісия, то очивидно розумієте другу — замітив він при кінци.

— Нї — відповів Баркер — розумію першу; так було і в „Бумвільских Новинах" „перша" емісия.

— Так — я то читав — то була похибка друку. Акції першої емісиї вже перед двома лїтами вийшли з обігу. Ви мусите розуміти другу, бо очивидно ви чей читали курси і як би ви не знали, в яких акциях умістили ви ваш капітал! Погляньте но ще раз, коли вернете до дому, а пересьвідчите ся, що я говорю правду.

— Я маю папери при собі — сказав Баркер почервонївши і всунув руку до кишенї — я не помиляю ся, цїлком певно нї.

І справді коли він розложив їх на столї перед директором, було на них виразно „перша емісия".

Директор зморщив чоло і поглянув на него дивним поглядом. — Чи хто зробив собі з вами жарт? — спитав строго. — Може ваші спільники посилають вас до мене з тим дрантем?

— Нї, нї — скрикнув Баркер живо — тут нїхто не винен. То була лиш моя похибка.

— І ви дїйстно не дивили ся нї на курс, нї на акції, від коли їх маєте і о нїчо не журили ся?

— Нї — відповів Баркер — я о тім нїколи не думав, аж нинї случайно перечитав ґазету. Отже они не мають нїякої вартости?

— Ледве тілько що той папір, на котрім видруковані.

З зачудованєм побачив директор, що молодий чоловік слухає его з веселим лицем, а коли ще Баркер розсьміяв ся, мусїв і він мимохіть сьміяти ся.

— Дякую — крикнув відтак Баркер скоро і вибіг з комнати.

— Нечуване — сказав директор до себе, хитаючи головою. — Можна би гадати, що він ще тїшить ся з того.

А Баркер таки дїйстно чув себе щасливим. Тягар богатства упав з его плечий; нїчого его не пригнїтало, не розлучало его з приятелями. А однако гроший не видав він на дурницї — они не принесли шкоди ще нїякому чоловікови і в его настрою супротив других нїчого не змінило ся. Богатство пропало і він міг знов бути свобідним і веселим. Коли верне, висьміють его очивидно товариші, але они не будуть вже глядїти на него з таким милосердием. І чи не могла би навіть Кітті — але тут перейшов по нїм нагле мороз. Атже він забув цїлком на контракт і на страшний вексель, який він виставив в своїй дурній гордости в пересьвідченю, що став богачем. Як він заплатить коли ту суму? І чи не допустив ся він властиво обманьства? Він же не мав тоді нїяких гроший і не надіяв ся нїяких крім тих з акций, які тепер показали ся цїлком безвартістними. І хто єму тепер повірить, що то була з его сторони лиш глупота і похибка? Правда его спільники знали о тім — але, ах Боже! атже він і їх вже втягнув в своє обманьство! Між тим як він тут стоїть вагуючись на улици, они беруть в посїдане нову парцелю, ще не заплачену, на котру він не може роздобути гроший! Він удавав їх добродїя, а втягнув їх у встид і ганьбу!

Сейчас мусить поговорити з Картером і до всього признати ся. Там в готели, де покинув Кітті з обуренем, мусить тепер признати ся перед її вітцем до обманьства. Та гадка була страшна; але може й то належало до проклону,

в Хінах. Стверджено, що Модуньо дорогою рабунку та инших злочинів набув маєтність, котру відтак продав за 300.000 лїрів, що своїх підданих силував рабувати, а коли они опирали ся, катував їх страшно, що знущав ся над Хінцями, що допустив ся кількох убийств і цїлий ряд проступків на жінках хіньских. Всї ті закиди при розправі були доказані, а до богатьох він сам признав ся, бороначи ся лише тим, що так само, як він, поступали всї Европейцї в Хінах.

— **„Тютюневий король“.** Дня 13-го с. м. помер в Новім Йорцї Вілїям Діке, що заснував тютюневий трост, завдяки чому загорнув в свої руки цїлу торговлю тютюном в Сполучених Державах. Єго маєток оцїнювано на 2500 мілїонів долярів. Вілїям Діке дожив 84 лїт. Єго спадкоємцем есть одинокий син Джемс.

† **Померли:** Цецилїя Порубальска, вдова по сьвященику, дня 12 с. м. в Рогатинї, в 73-ім роцї житя: — Стефанїя Ставничівна, учителька в Потуторах, бережаньского повіта, дня 28-го цьвітня с. р., в 21-ім роцї житя; — Іван Панчак, директор народної школи в Лисци, богородчаньского повіта, дня 9-го с. м., в 52-ім роцї житя.

Телеґрами.

Будапешт 18 мая. Спільний мінїстер фінансів бар. Бурян віддав нинї перед полуднем свої карти візитові у проводирів коалїциї в угорскій палатї послів. Мінїстер хоче передовсїм розпочати переговори з Францом Кошутом, котрий однак аж нинї вечером верне до Пешту.

Будапешт 18 мая. Праса обговорює місию бар. Буряна, а більшість часописий висказує ся в скептичнім дусї. Президент мінїстрів ґраф Стефан Тіса прибув нинї до Будапешту.

Танґер 18 мая. Узброєна ватага напала на француского куриєра з Феса і ограбила єго.

Париж 18 мая. (Аґен. Гаваса). З Танґера доносять, що анґлїйска місия прибуде 20 мая до Феса.

Петербург 18 мая. (Петерб. Аґен. телеґр.). Мінїстер рільництва Єрмолов подав ся до димісиї.

Петербург 18 мая. Окрема Рада для справ прасових заявила ся за свобідним відкриванєм друкарень, лїтоґрафій і книгарень з полишенєм однак інспекциї над тими заведенями. Цензуру оголошень полишено і дальше при власти полициййній.

Сайґон 18 мая. (Аґ. Гаваса). Сполученє обох ескадр российских відбуло ся дня 8 с. м. поза обсягом територияльних індо-хіньских вод. Российскі кораблї відплили дня 14 с. м. в напрямі всхіднім. Шпитальний корабель „Орел“ має поплисти до Шанґаю.

Петербург 18 мая. „Русь“ доносить, що комітет мінїстрів рішив ся задержати дотеперішні обмежаючі постанови супротив Поляків в службі державній, але приміняти їх в меншім степени. Всї ті уряди, в котрих служба Поляків була би непожадана, будуть точно означені. Після чутки, суть то уряди почавши від V. кляси.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа** у Львові дня 16 мая: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·80 до 9·10; жито 6·40 до 6·60; овес 7·30 до 7·50; ячмінь пашний 6·75 до 7·25; ячмінь броварний 7·30 до 7·75; ріпак 11·50 до 11·75; льнянка —·— до —·— горох до вареня 8·— до 10·—; вика 11·50 до 12·50; бобик 7·50 до 8·—; гречка 9·— до 11·—; кукурудза стара 8·50 до 8·75; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 60·— до 70·—; конюшина біла 45·— до 65·—; конюшина шведска 65·— до 80·—; тимотка 25·— до 32·—.

якиї лежав на нїм задля тих гроший і лиш тепер давав ся відчувати. На всякий спосіб справа була дуже пильна.

Єго простий, щирий ум охоронив єго перед сумнївом і ваганєм і додав єму відваги до дїла, бо не полишав єму ніякого вибору.

Скоро дійшов до готелю і війшов до бюра — але Картер ще не повернув. Що було дїяти? Ждати не міг, бо кожда хвиля була дорога. Була лише одна особа, котра знала о справі і перед котрою міг звірити ся з своєї неудачи — а то була Кітті. Правда, то значило чашу горечи випити аж до дна, але не було иншої ради.

Баркер вибіг сходами на гору і несьміло застукав до дверий комнати. Хвилю було всьо тихо, відтак озвав ся слабий голос: „Прошу!“ Баркер отворив і побачив, як Кітті скоро відкинула хустину і єї очи ще повні сльоз, прийняли рівнодушний вид. Приймила єго сухо, але то єго тепер не обходило.

— Я не хотїв вам перешкаджати — почав він — лише поговорити з вашим вітцем, аби єму сказати, що я зробив страшенну похибку, ба ще більше — допустив ся обманьства. В гадцї, що я богатий, купив я від вашого вітця парцелю і виставив єму на то вексель. Тепер приходжу, аби контракт відкликати, бо я не можу і нїколи не буду міг тої суми заплатити. Саме тепер був я в банку, де пересьвідчив ся, що я що до акций, які мали становити моє богатство, дуже помилив ся. Акциї, які я маю, показали ся безвартістними; я такий бідний, як був перед тим, а радше біднійший, бо винен вашому вітцеви гроші, яких не можу заплатити.

На єго зачудоване стрітив єго з очий Кітті погляд повний болю і обуреня; так она ще нїколи не глядїла на него.

— То нужденний викрут — сказала она з огірченєм — він вам не до лиця і недостойний вас.

— Боже — ви менї не вірите? То послухайте: Всьо було похибкою, непорозуміннєм. Я вичитав в ґазетї, що акциї першої емісиї пійшли в гору, а то мало бути „другої емісиї“. Від кількох лїт держав я у себе акциї першої емісиї і пригадав собі на них аж тодї, коли перечитав ґазету. Присягаю вам —

Однако дальше не дійшов. Звук єго голосу, єго цїле єство не допускали сумнїву, що він говорив правду. Хвильку глядїла на него Кітті здивована, відтак нагле поплили дві струї води з єї синїх очий і она страшенно зареготала ся. Сьміючись підійшла до вікна і сїла коло фортепяна, держала хустину коло лиця і сьміяла ся; вкінци упала на фотель, сховала голову в подушки і сьміяла ся довго і сердечно, аж вкінци голосно розплакала ся, а відтак утихла.

Баркер на смерть наляк ся; він вже давнїйше чув про судорожний сьміх і чув, що треба щось радити. Несьміло наблизив ся до неї і стягнув її хустину з лиця, але все ще плили сльози по єї лици. Тепер укляк він побіч неї, взяв єї зимні руки в свої долоні, обійняв єї і поклав єї голову на свої груди. Чи то всьо мало мати успокоюючий наслїдок, він дуже сумнївав ся, аж Кітті нагле отворила свої очи, в котрих сьвітили ся ще сльози, поглянула на него, обіймила єго обома руками за шию і голосно схлипуючи, шепнула:

— О Юрий! Ти сьвята невинности!

(Конець буде).

Курс львівский.

Дня 17-го мая 1905.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	545·—	555·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	260·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	584·—	594·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	320·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	111·25	—·—
Банку гіпот $4\frac{1}{2}$%	101·50	—·—
$4\frac{1}{2}$% листи застав. Банку краєв.	101·70	102·40
4% листи застав. Банку краєв. .	99·80	100·50
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	99·80	—·—
„ „ 4% льос. в $41\frac{1}{2}$ лїт.	99·80	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	99·80	100·50
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99·80	100·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	102·80	—·—
„ „ „ „ $4\frac{1}{2}$% . .	101·50	102·20
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	99·30	100·—
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	99·90	100·60
„ м. Львова 4% по 200 кор.	97·50	—·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	86·—	94·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	57·40	59·40
Угорскі черв. хреста . .	37·35	39·35
Італїянь. черв. хр. 25 фр. . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. . .	65·—	69·—
Базилїка 10 кор. . .	27·—	28·30
Joszif 4 кор. . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·24	11·40
Рубель паперовий	2·52	2·54
100 марок нїмецких	117·—	111.50
Долар американьский	4·80	5·—

НАДІСЛАНЕ.

Альманах „Учителя“

(збірка популярно-наукових розвідок)

видав Комітет редакцийний „Учителя“; цїна знижена з 1 К на 70 с., Львів 1904. — Дохід призначений в части на удержанє I приватної женьскої семинариї, учительскої. Замовляти можна в Тов. Педаґоґ. ул. Сикстуска 47. Зміст слїдуючий: 1) Др. В. Левицкий: Етер космічний (ст. 1—11). — 2) Др. В. Щурат: Герберт Спенсер і єго фільософія (1—7). — 3) Др. О. Макарушка: Житє слів (1—7). — 4) Др. В. Левицкий: Про поступ фізики в послїдних часах (1—12). — 5) Др. С. Рудницкий: Лїси в господарстві природи (1—10). — 6) І. Верхратский: Рецензия руского перекладу про „Дарвінїзм“ Ферріера (1—17) [з дуже цїнними замітками о рускій мові]. — 7) Др. В. Левицкий: Основні одиниці в фізиці (1—7). — 8) Др. О. Макарушка: Понятє, завданє лїтератури з поглядом на лїтературу україньско-руску (1—8). — Сї розвідки для кождого вельми інтересні та творять знаменитий субстрат для популярних викладів і відчитів.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч 527).